

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

15 juin 2005

**PROJET DE
LOI-PROGRAMME**

AMENDEMENTS

déposés en commission des Finances

N° 7 DE M. DEVRIES

Art. 39

Compléter l'article 342, § 3, proposé, comme suit:

«*dans la mesure où, conformément au § 1er, alinéa 2, aucune base forfaitaire n'a été arrêtée».*

JUSTIFICATION

L'article 342 du CIR 92 accorde au fisc un certain nombre de moyens de preuve lorsqu'il n'y a pas d'éléments probants permettant d'établir une imposition.

L'article 39 de la loi-programme prévoit une base de taxation minimale en cas d'absence de déclaration ou de remise tardive de celle-ci. Dans pareil cas, le fisc peut procéder à une taxation d'office. La charge de la preuve s'inversant dans ce cas, il incombe au contribuable de prouver ses revenus. Étant

Documents précédents :

Doc 51 **1820/ (2004/2005)** :

- 001 : Projet de loi-programme.
- 002 à 007 : Amendements.
- 008 à 009 : Rapports.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

15 juni 2005

**ONTWERP VAN
PROGRAMMAWET**

AMENDEMENTEN

ingediend in de commissie voor Financiën

Nr. 7 VAN DE HEER DEVRIES

Art. 39

Het voorgestelde artikel 342, § 3, aanvullen als volgt:

«*in zoverre er overeenkomstig § 1, tweede lid, geen forfaitaire grondslagen werden vastgesteld.».*

VERANTWOORDING

In artikel 342 WIB 1992 worden een aantal bewijsmiddelen toegekend aan de fiscus wanneer er geen bewijskrachtige gegevens beschikbaar zijn om een aanslag te vestigen.

Art. 39 van de programmawet voorziet in een minimum belastbare grondslag wanneer geen aangifte of laattijdig een aangifte wordt ingediend. In dergelijk geval kan de fiscus een ambtshalve aanslag vestigen. De bewijslast keert in dat geval om waardoor de belastingplichtige zijn inkomen moet be-

Voorgaande documenten :

Doc 51 **1820/ (2004/2005)** :

- 001 : Ontwerp van programmawet.
- 002 tot 007 : Amendementen.
- 008 tot 009 : Verslagen.

donné que les contribuables imposés de manière forfaitaire ne tiennent pas de définition pas de comptabilité, ils ne peuvent jamais prouver leurs revenus réels. Ils partent en effet du principe que le forfait leur sera appliqué. L'amendement prévoit la hiérarchisation des moyens de preuve à appliquer. La base de taxation minimale forfaitaire, dont la détermination est déléguée au Roi conformément à l'article 342, § 2, du CIR 92, ne peut être appliquée que dans la mesure où aucune base forfaitaire n'a été arrêtée conformément à l'article 342, § 1er, alinéa 2, du CIR 92.

N° 8 DE M. DEVRIES

Art. 39bis (*nouveau*)

Insérer un article 39bis, libellé comme suit:

«Art. 39bis. — Dans l'article 352, alinéa 2, du même Code, les mots «soit de faire sa déclaration dans le délai visé aux articles 307 à 312» sont insérés entre les mots «empêché par de justes motifs» et les mots «soit de communiquer les livres».

JUSTIFICATION

L'article 39 de la loi-programme fixe des minima imposables équivalents au revenu d'intégration. La charge de la preuve est dès lors renversée et le contribuable doit apporter la preuve de ses revenus. Or, si le contribuable a été empêché par de justes motifs d'effectuer sa déclaration dans le délai prescrit, il serait disproportionné de lui imposer d'apporter une telle preuve s'il effectue encore une déclaration.

N° 9 DE M. VAN BIESEN

Art. 39

Dans l'article 342, § 3, proposé, supprimer les mots «ou de remise tardive de celle-ci».

wijken. Aangezien de forfaitaire belastingplichtigen per definitie geen boekhouding voeren, kunnen zij nooit aantonen welk hun werkelijk inkomen is. Zij gaan er immers vanuit dat zij aan het forfait zouden worden onderworpen. Het amendement voorziet in een hiërarchie tussen de aan te wenden bewijsmiddelen. De forfaitaire minimum belastbare grondslag zoals die overeenkomstig artikel 342, § 2, WIB 1992 wordt gedelegeerd aan de Koning kan enkel toegepast worden in de mate er geen forfaitaire grondslag werd vastgesteld overeenkomst artikel 342, § 1, tweede lid WIB 1992.

Nr. 8 VAN DE HEER DEVRIES

Art. 39bis (*nieuw*)

Een artikel 39bis invoegen luidend als volgt:

«Art. 39bis. — In artikel 352, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, worden tussen de woorden «de belastingplichtige aantoon dat wettige redenen hem hebben belet» en de woorden «de in artikel 315, eerste en tweede lid» de woorden «binnen de in artikel 307 tot 312 aangegeven termijn aangifte te doen,» ingevoegd.

VERANTWOORDING

Artikel 39 van de programmawet voorziet in een minimumbelasting gelijk aan het leefloon. Hierdoor wordt de bewijslast omgekeerd en dient de belastingplichtige zijn inkomen te bewijzen. Wanneer de belastingplichtige om wettige redenen verhinderd was zijn aangifte tijdig in te dienen, zou het onevenredig zijn dergelijke bewijslast op te dringen aan de belastingplichtige die alsnog een aangifte indient.

Carl DEVRIES (CD&V)

Nr. 9 VAN DE HEER VAN BIESEN

Art. 39

In het voorgestelde artikel 342, § 3, de woorden «of bij laattijdige overlegging van de aangifte» weglaten.

Luk VAN BIESEN (VLD)